До поч. Варненска Градска
Библиотека
66 Варна Bulgaria

ГОДИНА I № 19— Год. III. № 581 12 Юлий 1929

Директоръ
Д-ръ Ст. Ивановъ
адвокатъ
Директоръ на фин. отдѣлъ
Г. А. Момовъ
Отговоренъ редакторъ
Ю. Бержаровъ
адвокатъ

ПОЛЕ

Временно замѣства спрѣния в. „Куриеръ“

Redacția și Administrația „Principesa Elisabeta“ № 9 și 11 Bazargic | Цена 3 лей | Годишенъ абонаментъ 600 лей; За чужбина 1000 лей

Отъ месецъ време, мѣстното окрѫжно управление отказва да дава паспорти за странство, подъ предлогъ, че нѣма карнети.
Това е възмутило цѣлото гражданство, защото изявения предлогъ е глупавъ и неумѣстенъ. Набавяне на нови карнети е за 24 часа.

МОДЕНЪ МАГАЗИНЪ
ГЕОРГИ Д. БОШНАКОВЪ
ВАРНА
ул. „Царь Борисъ“ № 12

Любителитѣ на модното и красивото ще намѣрятъ на най-ниски цени:
Готови дрехи и обувки дамски, мѫжки, детски. Кожени палта. Тченчъ Коотиманта, Костюми, Пардесюта, Балтони и др.
Голѣмъ изборъ на манифактурни и галантерийни стоки. Най-разнообразни бански тоалети—Чадъри.
Финни вълнени платове и одеяла.
167 6—3

ГЕОРГИ СТОЙКОВЪ
ДОБРИЧЪ Ул. „ПР. МИРЧА“ № 25
Агентура-Комисионъ-Представителства
Ауторизирано бюро за обезмитвания и Експедиции.
Извършва всички видове митнически формалности.
СВЕДЕНИЯ БЕЗПЛАТНИ
177 10-9

МАГАЗИНЪ „БЕРЛИНЪ“
НИКОЛА М. НИКОЛОВЪ
ВАРНА
Ул. М. Преславска № 21
ИЗРАБОТВА безукоризнено по последната дума на изкуството най-елегантни и модерни мѫжки и дамски костюми, пардесюта, манта, балтони и др.
ГОЛѢМЪ СКЛАДЪ
на вълнени, английски, германски и български финни платове
122 20—4

ЦИМЕНТЪ, ЦИМЕНТЪ
Винаги пресенъ
въ каквото и да е количество ще намѣрите при
Братя Ив. Стоянови (срещу Пачевъ
158 10—1

Предъ важни събития

Ето десетина дни вече, откакъ на дневенъ редъ въ политическия животъ стои въпроса за внисанието на законопроекта за административния законъ въ парламента.

Извѣстно е, че новия административенъ законъ, проектиранъ отъ правителството отъ самото идване на властъ, е една отъ най радикалнитѣ мѣрки на днешния режими и че именно поради това предизвика енергичната съпротива на опозиционнитѣ партии и главно на либералитѣ.

Вънъ отъ това и законодателниятъ съветъ, който трѣбва да си даде мнението върху всѣки нововнесенъ законопроектъ, направи нѣкой чувствителни резерви по отношение на конституционалностьта на предстоящия административенъ законъ.

Възползвани отъ този фактъ либералитѣ поведоха една отчаяна кампания противъ този законъ, като заявиха, че ако регенството позволи неговото внисане въ парламента, тѣ въ сѫщия моментъ ще се оттеглятъ отъ него.

Отъ друга страна правителството и главно църанистката фракция, начело съ К. Стере, схваща тази борба като въпросъ на престижъ и държи щото на всѣка цена законопроекта да приеме формата на законъ още въ тази сесия, даже и ако се наложи нейното продължаване.

Регентството отъ своя страна изглежда, че иска да избѣгне въ настоящия моментъ разгорещяването на вѫтрешнитѣ политически борби и като че ли търси начина да примира и двата враждебни лагера.

Ожесточението отъ двѣтѣ страни е по-голѣмо, отколкото можеше да се предполага отъ начало, тъй че крайния резултатъ на борбата почна да загрижва всички.

Това дава поводъ на пресата да говори за нѣкакви важни предстоящи събития въ връзка съ днешниятъ демократиченъ парламентаризъмъ въ Ромъния.

До колко тия очаквания сѫ оправдателни не се знае още. Въ всѣки случай е парадоксаленъ факта, че една либерална партия, която въ последнитѣ сравнително свободни избори едва успѣ да спечели довѣрието на една нищожна часть отъ избирателитѣ, е въ състояние да прави подобни пречки на правителството, представляващо огромната часть на населението и предизвиква кризи като настоящата.

Отъ този фактъ може да се заключи до кѫде действително е стигналъ „демократичния“ парламентаризъмъ въ страната и какъ се той помирява съ събитията отъ последно време.

Остава да следимъ и очакваме резултата отъ това премѣрване на силитѣ, въпрѣки че всѣки страниченъ и безкористенъ наблюдателъ не може освенъ да очаква възтържествуването на правителственото становище.

Действително въпроса се слага много просто: или регенството има още довѣрие въ настоящето правителство и въ такъвъ случай ще го остави да работи спокойно или е загубило това си довѣрие, въ който случай не остава освенъ да провали днешния кабинетъ.

Интересното обаче ще почне именно въ този моментъ т. е. сѫдбоносни ще бѫдатъ именно последствията, които ще тегли г-нъ Юлиу Маниу. Той разбира се не е забравилъ още, че възъ основа на едни свободни избори има задъ себе си, довѣрието на цѣлата страна съ нищожни изключения и въ сѫщото време ще бѫде интересенъ начина по който той ще се опита да примири волята на народа съ довѣрието на Регенството.

Ако разбира се не се е намѣрилъ вече единъ срѣденъ пѫть, единъ компромисъ който да задоволи Регенство, правителство и опозиция.

М. Гл.

Успокоение плачущитѣ

Рѣдко сѫдбата простира рѫка надъ нашия окрѫгъ да отстрани тежката неправда, която души и измѫчва отрудненото му население.

Не преди много, когато на чело на този окрѫгъ застана познатия на гражданството, Д-ръ Пъкурару, който цѣли години парадира въ редоветѣ на Нац. Цър. партия и на лѣво и на дѣсно разпиляваше правда, редъ и законность и който следъ като се почувствува добре разположенъ на управителното кресло, веднага забрави своитѣ задължения,—много скоро забрави тия, които го избраха и демонстративно имъ обърна гърбъ.

Не намираме за нужно да приведемъ примѣри и факти. Тѣ сѫ тъй много. Сѫщо, не заслужаватъ отговоръ и тия, които прогърмяха отъ колонитѣ на „Лежионари“ за „великата загуба“ въ лицето на г-нъ Д-ръ Пъкурару. Защото хората, които поеха управлението на страната следъ десетъ годишна упорита борба, разбраха, че тукъ не трѣбва да се постави само едно плашило въ формата на окр. управитель, а достоенъ и буденъ човѣкъ, който действително заслужава да краси редоветѣ на Нац. Цър. Партия. Действително Д-ръ Пъкурару бѣше добъръ нац. церанистъ, но лошъ окрѫженъ управитель, защото не знаеше какво вършеше и нѣмаше понятие какво представлява единъ префекъ. Той ако знаеше това, на никаква цена не би приелъ тоя постъ. Защото какъ може да обяснимъ поведението на единъ префектъ, който за едно убийство отива на анкета следъ три дена отъ дена на извършването на злодеянието, а за убийството на една свиня—още сѫщия день.

„Лежионаритѣ“ и кекавитѣ патриоти око-

Злободневки

Драгий ми бай ...

... ей сегичка излѣзохъ отъ парламента, та главата ми е станала като шиникъ... та рекохъ да ти напиша нѣколко реда хемъ да се поразтуша, хемъ да ти разправямъ за нѣкой парламентарни работи.

Туй парламентъ дедиклери, не мяза нито на сватба, нито на гуляй. Никой не е пиянъ, а всички като дигнали една гюрюлтия?... Хеле тия либерали! Като ми отворили едни уста, то —поразия! Ченелии хора, режатъ та се къса. Ама и нашитѣ депутати не си поплюватъ а! Особенно бай Пенко силистралията. Като стана, че като викна: „Ти, бай... господинъ министре знаешъ ли какво става въ нашия Кадрилатеръ? Знаешъ ли?... Ето че незнаешъ“...

Азъ замрѣзнахъ на мѣстото си. Дърпамъ го отзадъ за редингота, мушкамъ го по ребрата, думамъ му, бе бай Пенко, кендине гелъ, какво правишъ? Не ще и да чуе човѣкътъ. Па като задума и бай Матей:— „Карай Пенко! Кажи имъ, че така не се управлява. Питай защо спрѣха Куриеръ и на какво основание“. Не стига това ами започна да суфлира отъ друга страна и бай Цонко: „Питай съ чии срѣдства префекта строи вилата си въ Балчикъ. Не бой се—кай азъ съмъ тука, питай какъ смѣятъ да каратъ хорскитѣ овце да продаватъ... спрене сире, започва другия: „Кажи имъ, че ние не сме волове и телета: . . Думай! Не бой се!.

Умрѣхъ. Натискамъ се въ стола, поглеждатъ ту бай Матея, ту бай Цонка, е, хората не щатъ и да знаятъ. „Карай, карай, Пенко! думатъ хората, така имъ се следва“.

Стана министеръ Михалаке: — Чакай бе бай Пенко, ще я наредимъ, колайдъръ бу ишъ (презъ врѣме на инспекцияша въ Кадрилатера той се научилъ турски), сенъ бени сеиле“... Но ето че го прекѫсна пакъ бай Пенко: — „Качъ пара едеръ—кай, туй ще уредишъ. Кога ще уредишъ. Когато

За истината

Отлита денъ следъ день.... Раджата губи свежестьта си. Първитѣ белези на мѫдростьта зашариха по тъмно-свиленитѣ му коси.... Колко мечти той отдѣли отъ своя неспокоенъ сънъ, сънътъ на неулегналъ властелинъ? . . . Народа си той да обича би желалъ, но и себе си обича първо. . . . . . жадува и самия той за радость на сърдце си . . такава радость, що любовьта дарява само . . . А прагъ високъ отъ бащинъ му заветъ пѫтя му прекосва: „Сине мой, никога ти не забравяй, че си народенъ господаръ! . . Не бихъ се примирилъ азъ и въ гроба, ако ти моята кръвь размѣсилъ би съ кръвь на простосмъртна нѣкоя жена . . Отъ царска сѫлъ порфира божествена се плъть покрива. . . Принцеса тебъ ти е прилика! Обичай си народа, но при него ти не слизай! Пази се, на простака не давай предница, че при втора среща вече, той ще те отрече! Такъвъ е тозъ народъ, надъ който скиптъръ азъ ти повѣрявамъ... Съветитѣ на своитѣ векможи преценявай мѫдро: не се поддавай на щедритѣ имъ ласки. Тогава ти умисъла имъ провѣри чрезъ тѣхнитѣ врази...

Който те уязви, веднага отвърни му съ видимо благоволене, а следъ не дълго дълго песникъ му стовари безъ милость! Сърдце си ти никому недей открива! Приятель господарьтъ нѣма, а само преданни слуги! Когато народътъ е угриженъ, надѣвай се на щедри бѫднини, разпусне ли се той, тогава очаквай салъ злини, несрети и бѣди. Така е Буда наредилъ нѣща на свѣта! Примѣра скѫпи! . .“ —Тѣзи ярки слова, катъ пламнали главни горятъ предъ взора на синътъ —Раджа!...

И пакъ безсънна, бѣла нощь! Раджата неспокоенъ за щастие и за любовь блѣнува , . . Какво отъ туй, че тое е господарь? Рѫдомъ съ несретата, тамъ долу всрѣдъ народа, цари и любовьта, и радостьта следъ мѫки и сълзи! А на върха около него, застой и пустота . . Велможитѣ му по грижи свои и за народа, може би, забравили сѫ го, че той е сѫщо съ сърдце и плъть. Нѣкѫде злокобенъ звонъ време отмѣри и близо счу му се неясенъ гмежъ и подълъ шепотъ . . сърдцето му въ причуда затупа, мисъль зла съ игленъ бодъ преброди по глава му. . . Той стана . . . вратата на спалнята широко се отвори и сѣнки три зловещо се възправиха посрѣдъ:

—Божествена раджа, време нѣма, избирай бързо своята сѫдба! Тукъ подпиши, че се отричашъ отъ вчерашнитѣ си велможи!

—Защо? Не проумявамъ, като да съмъ сѫщински чужденецъ! Нали, приятели на тѣхъ сте били? Подвластни тѣмъ? . .

—О, дълго ний търпѣхме игото на срамъ! И ето, преодолѣли вече всичко, днесъ преди зората деня да възвести, ще трѣбва ний велможи твои първи да се назовемъ!

—Срамътъ на миналото? Що? А подлостьта не считате ли вие срамъ?

—Раджа времето е кратко, избирай насъ, или Коварство срещу тебе нѣма, не сме и мислили дори, ние вѣрни ще ти бѫдемъ за напредъ. . .Ако ли пъкъ . . Ето, стражата е вече наша, орѫжието е съ насъ!

—А що направихте съ моитѣ велможи?

—Обезвредихме изъ засада!

—А съ народа?

—Народътъ нѣма своя воля. . . ! Раджа, въ името на прадеда си жрецъ, що съ името му кичишъ се и ти, не противи се!

—Поне часъ ми дайте, време да обмисля самъ. . . не тъй безчинно да се отнеса къмъ тѣзъ, що повѣреници свои считаль съмъ до този мигъ! Бихъ искалъ съ тѣхъ да се. . . .

Ти никога не ще ги срещнешъ вече! . .

И Раджата, въ нѣкаква самозабрава пое подаденото му перо и сложи своя знакъ подъ нѣкаква си книга, която не прочете . . . Но, тази книга той виждаше отпосле написана съ кръвь ! . .

И пиръ невижданъ се устрои . . .

И пакъ кошмарни нощи измѫчваха Раджата, комуто мѫдростьта даржеше всѣки день по косъмъ посребренъ. . .

—Какво да правя, вие, велможи мои, ми кажете! Азъ виждамъ нерадость надъ моята земя виси . . . Народа гине . . . А сили въ себе не намирамъ по друмъ азъ сретенъ да го поведа!

—Могѫщий Властелине това сѫ черни мисли само. Ние искаме да те поразвлечемъ . . . Уреждаме ти тържествена прослава . . .. и пищни пирове народни,.. да го развеселимъ и него...

Раджата не схвана гаврата и преклони глава, защото волята му бѣше вече измѣнила .. безумна дань на лѣковѣрието му...

Несрета следъ несрета обливаше народа, като пороенъ дъждъ... Само велможитѣ благуваха, тѣзъ родни чужденци, прокълнати негли въ утробата имъ майчина кога били. . . Народа нѣма сили негодуването си да изрази. . . земята и тя отрече храна да му даде. . Дали е той достоенъ за връхлитнали го беди! ? . .

Нѣкѫде изъ отъ далеко пѣвецъ пѣсни зареди.. и всички ги подѣха, защото тѣ бѣха припѣви на мѫки, теглила, на черна скръбь... и галѣха покрусения духъ народенъ... И тѣхний звънъ долитна и до самитѣ чертози на спящия Раджа. . пробудиха го и той пѣвеца призова отъ близко да го чуе, . .

—Кажи ми ти, пѣвецо, отъ гае и какъ узнавашъ людскитѣ тегла, или пъкъ ги измисляшъ?

— Великий ни, Раджа, ей тикъ азъ имамъ други две очи, за да посочи пѣвецътъ сложи си рѫката на сърдцето, съ тѣхъ азъ виждамъ всичко . . ,

— А въ менъ прозирашъ ли ти нѣщо?

— Истина, не! . . Сърцето ти е оградено съ камени стени, . . и нѣмашъ сила да го освободишъ отъ камения пленъ. . .

Раджата се замисли:— Ти имашъ право... но тъй запазено оуъ напасти би било. . .

— О, Раджа, прости ми за истинитѣ, ако нети допадатъ. . . Роденъ си въ заблуда, израснал всрѣдъ лѫжи живѣешъ окрѫженъ отъ користни властолюбци, коварни подлеци, кои приструто те ласкаятъ, за да прикриятъ мерзкитѣ си помисли, дѣла срещи народа твой, за тозъ когото съ пѣсни превъзнасямъ. . . Раджа, открий сърдцето си ти за народа, както борътъ, израстналъ на върхъ на планината открива своя станъ за буритѣ и вѣтровѣтѣ, кои терзания му носятъ, но и мощь за доблестенъ нагонъ, или пъкъ съ неженъ приглесъ посреща милувкитѣ на сладостенъ зефиръ. . . Бѫди ти както борътъ и бурята ще помете тозъ смраденъ буренъ що те окрѫжава! Тогазъ народътъ ще ти прости и искренно възлюбви!. . . Огдай се нему и заживѣй съ него!

— Да ми прости! Виновенъ считашъ ме и ти ?

—Да, Раджа, виновенъ си ти предъ народа! За всѣко изстѫпление на твоитѣ велможи, народътъ само тебъ вини, защото само ти си властенъ отъ злото да го защитишъ...
А ти мълчишъ! Пази се, безвѣрие у народа да не вдъхнешъ, безвѣрие и после отвращение спрѣмо самия себе си! . . .

—А моитѣ страдания?

— Да, и ти жадувашъ за тихъ семеенъ крѫгъ... нежни чувства, за нежни чуства, за любовь...

— Да... принцеса, менъ

(следва на втория брой)

ло „Кувънтулъ-ностру“ иматъ право да наричатъ стеглянето на г-нъ Пъкурару за „тр уренъ день“ и да лѣятъ съ... бирени чаши крокодилски сълзи, Тѣ губятъ марионетката, която разграваха и която чудно хармонираше паляновщината си точно по тѣхнитѣ желания. Хора, пропити до мозъка на коститѣ си съ умраза и озлобления, хора съ развинтени мозъчни чивии, които плюятъ на блюдото отъ което до вчера насищали алчното си „чревоугодие“ много естествено, не могатъ и не сж въ състояние да правятъ друго.

- Тѣ трѣбва да плачатъ, да проклинатъ, да реватъ и псуватъ. Въ своята стръвъ противъ мѣстното население което ги охрани, днесъ се нахвърлятъ така жестоко, щото изгубили всѣко умствено уравновесение идиотизираха всички останали.

Ние се радваме ако сж се прехвърлили степеньта на идиотщината, но съмнително е. Само идиотитѣ сж способни идиоти да наричатъ по себе си. Фактъ който говори, че тия около „Кувънтулъ-ностру“ сж обречени на вѣчно идиотство.

Колкото за плача по г-нъ Д-ръ Пъкурару нека се успокоятъ. Щомъ настжпятъ изборитѣ, да гласуватъ за него—както ние гласувахме и го избрахме.

паднешъ отъ власъ ли?...

Хеле да е живъ г-нъ Чичо Попъ, който близо бѣше до звънеца, задрънка и отложи заседанието. Господъ здраве да му дава, акълия човѣкъ, кой знае какво щѣше да стане.

Успокоихъ се. Излизаме отъ парламента, то, брате, нашитѣ още не мълчатъ: „Ще имъ дадемъ да разбератъ — ръмжатъ—да видимъ кой волъ, кой теле.... Диванета, кьолханета, голтаци, потосмукачи . . . Не стига че ни ограбиха имотеца, па сега за волове на ясли ще ни вържатъ!..,

Сърдцати хора брей?

Утре ако е късметъ ще ти пиша пакъ...

„ВЕСТИ“

—Вече нѣколко кратно става се оплакватъ селени отъ с. Геленджикъ че по заповѣдъ.. не знаели отъ где, всѣкидневно ги задължавала общинската управа да държатъ по една дежур на каруца предъ общ. управление.

Тая последната била винаги на разположение на чиновницитѣ и разнитѣ бирници.

Сжщо се задължавали селенитѣ да даватъ по извѣстно количество ечимикъ за храна на дижурнитѣ коне.

Питатъ селенитѣ отъ где и каква е тая заповѣдъ и по чие нареждане се върши това? Има ли известие за това г-нъ окржжниятъ управителъ?

—Научаваме се съ удоволствие че нашия добъръ приятель и известенъ общественъ деецъ, комуто се дължатъ редица наши културни придобивки, г-нъ Никола Костовъ, въ съдружие съ обещаващия младъ аптекаръ Руси Маринов въ скоро време сж успѣли да уредятъ по-най изисканъ начинъ новата си аптека, бивша Скопецъ

Имайки предвидъ добрата подготовка на господа Костовъ и Мариновъ ние не можемъ освенъ да се радваме наредъ съ гражданството за запълването на отдав на чувстващата се нужда на довѣренъ източникъ на целебни срѣдства.

— Въ малкия салонъ на Б. К. О. сж изложени нѣколко картини, дѣло на ученицитѣ отъ частното Б, У-ще въ Букурещъ.

Тоя жестъ изхождащъ отъ страна на нашитѣ малки сънародници, може да смѣтаме като първи пионеръ за по-близкото духовно единение между всички българи въ Кралството.

— Съобщава се за знание на жителитѣ че, при стрелбата която е ималъ 40 Кал. полкъ, въ околностьта на с. Суйчукъ, е загубилъ единъ не експлоадиралъ снарядъ. Тоя последния е въ сила да експлодира при първо допиране. Които го намѣри да съобщи веднага въ полка за да се изпрати специалистъ за вдигането му. Всѣко докосване до него носи смърть.

—Отъ 30 дена Окржжното Управление е прекъснало издаването на каквито и да било карнети за паспорти, по причина че нѣмало такива.

Зли езици говорятъ че за свои хора имало и че ако и да нѣма може съ 24 ч. да се доставятъ отъ Букурещъ.

Ако не е лжжа, хубаво е скроено.

КЪМЪ АБОНАТИТѢ НИ ОТЪ СЕЛАТА

Администрацията на в. Курееръ умолява своитѣ абонати отъ селата да се явятъ лично въ администрацията при желанието за каквото и да било промѣнение на адресъ или каквото и да било срѣдство за по-лесно получаване на вестника.

Поводъ за да вземемъ тази мѣрка ни даде факта, че нѣкой кафеджия или кръчмаринъ който чувствува нужда отъ хартия изпраща нѣкога съ поржка да се изпращатъ вестницитѣ до него, а той при получаването имъ си служи съ тѣхъ както намѣри за добрѣ.

Отъ Администрацията

—Обръщаме вниманието на селскитѣ раздавачи да предаватъ вестника ни на адресантитѣ и никому другиго. Имаме положителни сведения за че нѣкой такива си позволявали да своеволничатъ като даватъ вестника на чиновници, които безъ да сж абонирани получаватъ вестника. Ако това се повтори ще сме принудени да изнесемъ имена и теглимъ подъ отговорностъ всеки своеволникъ.

ЗА ЛѢТНИЯ СЕЗОНЪ

при ВЛАСКО:

1. Работнически остюми,
2. Долни ризи и гащи,
3. Комбинизони за механици
4. Манта за пжть противъ прахъ,
5. Бѣли палта за келенери ибръснари. За чифчии съ дузина - особени цени.

Василъ П. Зарьвски

Срещу хана на Димо Начевъ Панаирската улица

Добричъ

149 6—0

ROMANIA

Corpul Portareilor Tribunalului

Publicaţiune de vânzare

№ 5448 1929 Iunie 27

In baza adresei D-lui Judecator al ocolului Mixt Bazargic № 15048|929 se publica spre cunoştinţa generală că în ziu de 16 (şase spre zece) începând de la ora 10 (zece) dimineaţa înainte se va vinde cu licitaţie publică în peaţa satului Geferli Iuci Orman Com. Irigea jud. Caliăcra averea mobiliară proprietatea debitorului Dimitru Stoianof din satul Geferli Iuci Orman com. Irigea judeţul Caliacra compusa din urmatoarele:

1) Un cal la păr negru etate circa 4 ani.
2) Un cal raib etate circa 7 ani.
3) Una caruţa Dobrogeană cu oşii de fer.
4) Una pereche de hamuri cu haţuri.

Acest pentru despagubirea creditoarei Firma Hristu Stefanof & Apel Kircor din Bazargic cu suma de lei 3722 (trei mii) şapte sute două zeci şi doi) capital cu procente legale plus lei 300 (trei sute) cheltueli de judecata, osebit cheltuele de urmărire ce are a primi dela numitul debitor în baza cărţi de judecată № 1300|928 pronunţată de judecatoria Ocol. Mixt Bazargic şi investita cu titlu executor la № 10|929 vânzarea se va ţine pe b ni g te.

Portarel N. Gheorghiu

ЗЕМЛЕДѢЛЦИ!!

Резерви—Резерви

Пъленъ комплектъ отъ най малкото шурупче, до най-голѣмата резерва за вързачки и жетварки отъ системитѣ:

Дерингъ, Кормикъ, Масей-Харисъ, Жонстонъ — Континенталъ, Адриансъ, Осборнъ, Екертъ, Виктория Плано и Амби ще намѣрите винаги:

Братя Ив. Стоянови

срещу Пачевъ

105 50—8

ЛОЗАРИ!

Първокачествени **НОВИ БѢЧВИ** сухъ материалъ, ще намеритѣ въ депозитъ голѣмо количество разни големини съ цени намалени

при **Георги Стойковъ**

срещу ханъ Чамурлийски

ДОБРИЧЪ

170 10-9

ОРИГИНАЛНИТѢ „ДЕЕРИНГ“ МАШИНИ

Единственни прѣдставители за цѣлия Кадрилатеръ и постояненъ фабриченъ депозитъ

Добрата и испитана машина, осигурява на време събрана реколта

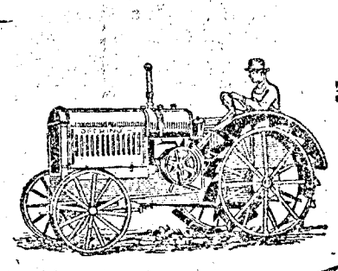

Fratii P. Smokoff

Братя П. Смокови

БАЗАРДЖИКЪ

ул. „Принч Фердинандъ № 186

Телефонъ № 24|1

Отказвайте имитирани машинни части и запазете трайноста на машинитѣ си, като купувате, само оригиналнитѣ имъ фабрични части.

Още веднажъ: Горящъ ентусиазмъ въ цѣлия земледѣлчески свѣтъ; всеобща признателность и нескончаеми благодарности къмъ най-голѣмата земледѣлческа индустрия въ свѣта

„ДЕЕРИНГЪ

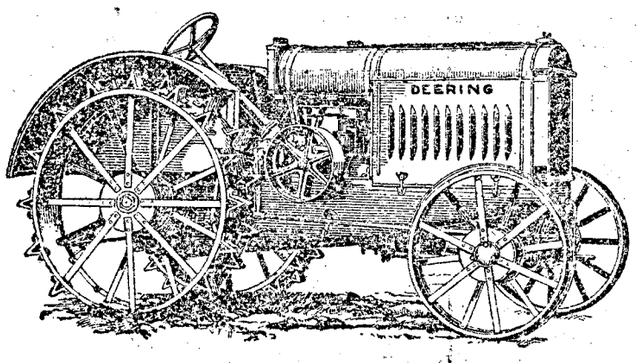

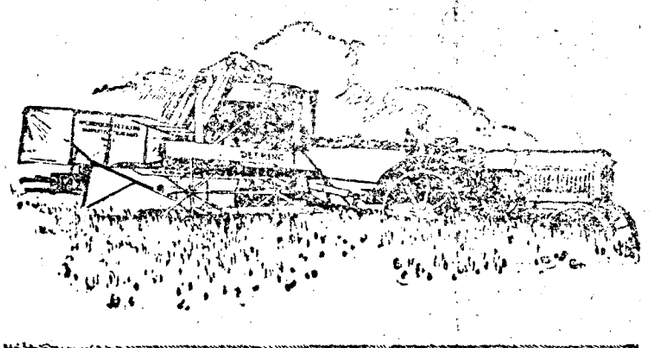

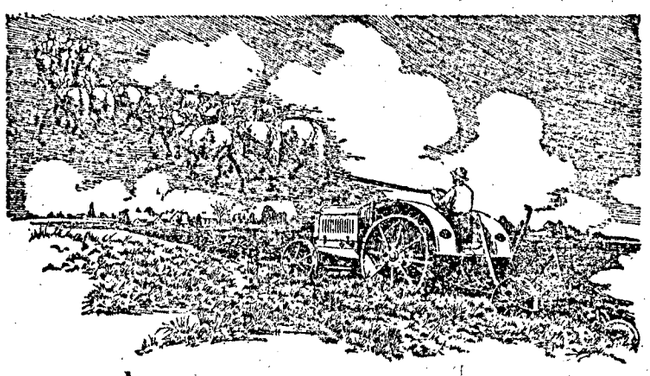

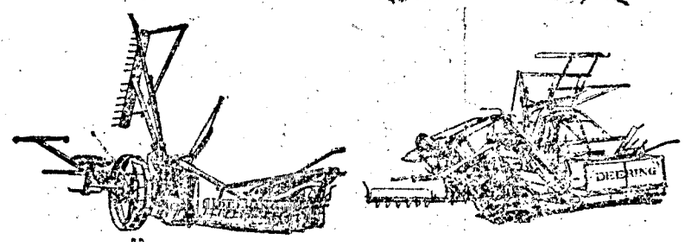

Трактори „Деерингъ“ 10|20 и 15|30 Н. Р.: Тройна сила. Гарантирано функциониране съ ефтино гориво до 390° Б. Напълно екипирани: Съ пазители на заднитѣ колелета, платоформа, бараза теглене, регулаторъ, голѣмо и добре фиксирано трансмисионно колело, моторъ 4 цилиндри, 28 лагера ролки и съ били. Сигурно манипулиране; удобенъ и лѣкодостжпенъ.

Жетво - харманки „Деерингъ“: Едновременна жетва и вършидба. Единъ помощенъ моторъ, съ грижлива и солидна конструкция е монтиранъ на машината и държи въ движение вършачката. Специално качество на тази машина; отдѣлянето на зърното и сламата още въ барабана на вършачката: голѣмини 9, 10, 12, 16 цола.

Вършачки „Деерингъ“ 100 годишна опитность въ фабрикацията и неуспорими гаранции за солидность, лекота и усъвършенствуваность. Различни голѣмини: за теглене съ добитъкъ и специално за теглене съ тракторъ, чиито акциониране става направо отъ мотора на трактора.

Жетварки „Деерингъ“ Доказана солидность, лекота, удобно манипулиране и усъвършенствуваность чрѣзъ вѣковната (100 годишна) фабрична и практика и приложение въ цѣлия земледѣлчески свѣтъ.

Сѣнокосачки „Деерингъ“) за единъ и два коня.

Сѣносъбирачки (гребла) „Деерингъ“ 2 метра дължина съ 28 зжба и 3 метра дължина съ 38 зжба.

Вършачки (батози) „Деерингъ“ Послѣдна конструкция, ново усъвършенствувана за теглене чрѣзъ трактора; Съкращава манипулацията около вършидбата, привеждайки цѣлата прислуга на 3-ма души.

Култиватори „Деерингъ“: Послѣденъ моделъ, напълно усъвършенстлуванъ.

Сѣялки „Деерингъ“ За теглене съ добитъкъ и специални, за тракторъ.

Мисиросѣялки „Деерингъ“ Съ специаленъ диспозитивъ, за сѣяне въ квадратенъ редъ.

Мисиро-събирачки, Манила, Мотори, Плугове и пр. всички видове земледѣлчески пособия и уреди: сжщо така, оригиналнитѣ имъ фабрични части.

153

Платили си абонамента?

ИСКАЙТЕ ПРОСПЕКТЪ И ОФЕРТИ. — ДЕМОНСТАЦИИ, ПРИ ПОИСКВАНЕ, ВЕДНАГА!